

Kurzusleírás (tematika)

Kurzus neve: Társadalomtudományi és kommunikációs ismeretek II./2				
A kurzus oktatója/i, elérhetősége(i): Prof. Dr. Cosovan Attila, e-mail cím: cosovan.attila@uni-corvinus.hu , cosovan.attila@gmail.com				
Kód: M-DM-203	Tantervi hely: DMM MA	Javasolt félév: 2	Kredit: 5 (a két szeminárium együtt)	Tanóraszám:2 Egyéni hallgatói munkaóra: 51
Kapcsolt kódok: -	Típus: szeminárium	Szab.vál-ként felvehető-e? Nem	Szab.vál. esetén sajátos előfeltételek: -	
A kurzus kapcsolatai (előfeltételek, párhuzamosságok): Társadalomtudományi és kommunikációs ismeretek II./1 tantárggyal együtt kell felvenni				
A kurzus célja és alapelvei: A kommunikációtudományi ismeretek célja, hogy a hallgatók megismerjék az alapvető kommunikációelméleti fogalmakat, kutatási módszereket és ezeket alkalmazni is tudják a saját szakterületükön.				
Tanulási eredmények (fejlesztendő szakmai és általános kompetenciák): Tudás: A kommunikációtudományi ismeretek célja, hogy a hallgatók megismerjék az alapvető kommunikációelméleti fogalmakat, kutatási módszereket és ezeket alkalmazni is tudják a saját szakterületükön. Képesség: 1) A design / művészeti koncepciókat összekapcsolja más szakterületek hasonló eszközeivel, stratégiai látásmódban. 2) Holisztikusan szemléli a képviselt design / művészeti programok piaci, környezeti, társadalmi fenntarthatósági tényezőit. " Attitűd: Érzékeny a kulturális piac iránti, változó társadalmi elvárásokra, egyensúlyra törekszik az igényeknek megfelelés és az igények befolyásolása között.				
A kurzus keretében feldolgozandó témakörök, témák: A tantárgyleírásban szereplő témák 1) Kommunikációelméleti alapfogalmak 2) Kutatás-módszertan 3) Sajtó-, rádió-, televízió-, internet-történet 4) Médiaszociológia 5) Magyar médiatérkép " Részletes szakmai tematika/leírás/brief 12 hétre lebontva 1. Kurzus ismertetés, kérdések és válaszok 2. Házi feladatok prezentációja 3. Módszerek vázolása / a csapat együttműködés tartalmi előkészítése (a csapat tagjainak személyes és szakmai identitása és a konstruktív együttműködés dilemmájának feloldása) 4. Alapozó és vitaindító prezentációk: Designkommunikáció szemléletű alkotó centrikus projekt menedzsment (előadó: Cosovan Attila, Fekete Balázs) Designkommunikáció – designgondolkodás / nyílt-zárt probléma-megoldás. <i>Mit jelent figyelni?</i> (előadó: Horváth Dóra) 5. 5. Q & A – konzultáció / vita / példák / – konstruktív együttműködés 6. Általános oktatói véleményezés, pódiumbeszélgetés, az együttműködési folyamat elemzése, feldolgozása 7. tanulságok, módszerek 8. Egyéni tervezés 9. Csoportos együttműködés				

10. Tömeges / wikinómikus együttműködés

11. Tömeges / wikinómikus együttműködés

12. Prezentációk (a kurzus során létrejött tartalom és a teljes csoport egyetértése alapján létrehozott közös prezentáció)

Teljes leírás:

<https://hu.wikipedia.org/wiki/Designkommunik%C3%A1ci%C3%B3>

Designkommunikációs termék-, szolgáltatás-, vállalkozás-, társadalomfejlesztés / tervező-vezető és vezető-tervező diskurzus

Oktatók: Cosovan Attila attila.cosovan@uni-corvinus.hu, cosovan.attila@gmail.com

Horváth Dóra, dora.hovath@uni-corvinus.hu

Fekete Balázs, Megyeri Gábor,

Ez a kurzus rólad szól, a terveidről, a terveid érvényesítéséről, a döntéseidről, a döntéseid lehetőségeiről, a háláról, amit érzel és kinyilvánítasz, a háláról amit érzel, de valamiért soha nem mutatsz ki; arról a közösségi létről, ami meghatároz téged, (bennünket) az emberi társadalom kellős közepén.

A kurzus során alkalmazott gondolkodásmód / mindset

A Nobel Díjas közgazdász Herbert Simon művében úgy fogalmaz „legyen az mérnöki tervezői folyamat, orvostudomány, üzlet, építészet vagy festészet nem azzal foglalkozik, hogy mi szükséges, hanem hogy *mi lehetséges* – nem azzal, hogy mi van, hanem azzal, hogy *mi lehet*, – röviden designnal.”

„A tervezés, az alkotás az emberi faj egyik legfontosabb adottsága, lehetősége és egyben kötelessége figyelembe véve a társadalmi állandók és változók kölcsönhatását. Az alkotói/tervezői képességünk, fajunk létezése óta determinálja a Túlélés – Fennmaradás – Fejlődés hármását.” (Cosovan Attila, 2009 Disco / http://issuu.com/cosovan/docs/ca_disco_web)

Mindez igaz és egyértelmű a vállalat vagy/és társadalom-vezetői működés esetében, mégsem általános gyakorlat.

Az inter- és transzdiszciplináris megközelítésű kurzus során a résztvevők azt próbálhatják ki, tapasztalhatják meg, hogy egy mai vállalat-, vállalkozásvezető, vagy általánosan bármilyen vezető hogyan működhet designerként (tervezőként); hogyan teheti a design, a designkommunikációs szemlélet a mai vezetői és alkotói gondolkodást hatékonyabbá és hogyan tárhatja fel a vállalkozás - , termék-, szolgáltatás-, társadalomfejlesztés új perspektíváit.

A kurzus során alkalmazott módszertan: **designkommunikáció**

https://drive.google.com/open?id=1Dy1ywduHsK8xe_kBCFrsp7t4PleQVgL

A kurzus tartalma és eredménye, a tanulás folyamata a tervezőművész Cosovan Attila

(<http://cosovana.me/>) / (https://hu.wikipedia.org/wiki/Cosovan_Attila)

(<https://www.youtube.com/watch?v=BC6-s0bik54>);

a marketing szemléletet képviselő közgazdász-tanár Horváth Dóra

(<https://vm.mtmt.hu/www/index.php?AuthorID=10013127>)

(https://www.youtube.com/watch?v=Al_OT2H690&t=5s),

és a kurzus résztvevőinek párbeszéde és együttműködése alapján jön létre: **közösen előállított tartalom.**

A tantárgy interaktív beszélgetésekből, a résztvevők előzetesen elkészített és bemutatott házi feladatokból, kreatív (egyéni, csapat és közösségi) tervezésből, kommunikációból és interaktív prezentációkból áll.

A kurzus módszerei:

Fejlesztésbe (fejlődésbe) integrált kommunikáció, azaz designkommunikáció szemléletű személyes és csapatidentitásra épülő tervező / alkotó centrikus projektmenedzsment

A kurzus projekt témája:

A projekt konkrét témája; a közvetlen (közösségi) demokrácia felelős lehetősége a jövő oktatási rendszereiben, a jövő gazdaságában és társadalmában.

A jövő közgazdasági tanulmányai során főként a logikus, objektívizáló, legjobb rutinokat felhasználó gondolkodásmód alkalmazóivá válnak, ugyanakkor egyéni képességeik alapján a problémamegoldás más útjait is választhatják, bizonyos helyzetekben **nemcsak a jól kiszámíthatónak tűnő** mintákra / összefüggésekre / módszerekre kell, hogy támaszkodjanak, hanem választhatnak:

- logika és intuíció
- megismerés és felismerés
- bevált módszerek és ismeretlen gyakorlatok
- rutin és rituálé
- sorrend és random választás
- objektívizált megkérdés és önreflexió
- probléma és felelős lehetőség között is

A feladatmegoldás során – ami egyben egy játék - mindezt saját bőrükön is megtapasztalhatják a résztvevők.

A résztvevők először egyénileg, párokban, kis csapatokban, majd egy nagy csoportban – teljes / wikinómikus együttműködést megvalósítva dolgoznak.

A következő szaknovella szerű ízelítő szöveg illusztrálja azt a helyzetet, amikor az EMBER ilyen típusú ÖNTUDATRA ébred:

Mese arról, aki tudatos, aki képes tervezni és dönteni; minden nap (úgy az iskolában, mint az élet bármely területén, vállalva azt, hogy ebben a döntési helyzetben mások döntéseit is figyelembe kell vennie)

Eldöntöttem, nem akarok többé 4 vagy 5 évente szavazni. Ha egy ünnepélyes választási napon döntésre invitál az ország (a haza, a nép, a rendszer, a társadalom) akkor nemet mondok, mert én mostantól minden nap szeretnék dönteni, minden nap szeretnék szavazni; a hétköznapi döntésemet, döntéseinket szeretném ünnepé tenni.

Legalább annyira értek az ország, a világ gondjaihoz, mint a többi honfitársam. Így remélem, már ők sem csak 4 vagy 5 évente szeretnének szavazni.

Közvetlen, közösségi demokrácia

https://hu.wikipedia.org/wiki/K%C3%B6zvetlen_demokr%C3%A1cia

KÖZ(i)DEM

Iksz Ypszilon vagyok. Tartozik hozzá Prof. is meg Dr. is, de ezt most felejtsük el. Senki földjén születtem, Valami földjén nevelkedtem, ahol jelenleg is élek...

Belépek hivatalosan is a politikába, de úgy, hogy nem veszem el senki helyét. Nem akarok, *ha majd a programomat megvalósítottam lemondok* nagyon kortársnak tűnő szövegekkel jönni és azzal sem, hogy *csak a 40 év alattiak képesek a változásra* és természetesen azzal sem, hogy *a társadalom idősödik, így a nyugdíjasoknak érdemes kedveskednie annak, aki nyerni akar.*

Aki ÉL annak jogában áll minden áldott nap részt vennie a döntésben, élni a lehetőséggel és vállalnia a felelősséget érte. Minden NAP, Mindenkinék! Nem 4 vagy 5 évente, egy vagy néhány vezető politikai megbeszélés alkalmával, hanem folyamatosan, mint ahogy ezt a 21-ik században már elvárhatnánk magunktól és másoktól is.

Rögtön jön a(z) (ön)kritika;

De hát az emberek / mi nem tudunk dönteni, nem tudjuk mit akarunk.

Ha ez így van, akkor ne döntsünk abban sem, hogy ki(k) vezesse, vezessék az országunkat, városainkat, falvainkat. Ha nem így van, és az emberek / mi képesek vagyunk mégis dönteni, és tudjuk mit akarunk, akkor döntsünk. Minden nap!

Rögtön jön a(z) újabb (ön)kritika;

De hát akkor ki fog dolgozni, ha az embereknek / nekünk folyamatosan döntenünk kell?

Miért most mit teszünk? Nem ugyanazt csináljuk? Minden pillanatban valamiről döntünk, ráadásul rengeteg energiánkat emészt fel, hogy bánjuk vagy túlzottan örülünk néhány évvel ezelőtti egyszeri döntésünk (szavazatunk eredményének). Otthon, a munkahelyünkön, a barátainknak, a közösségi médiában mindenhol arról beszélünk, hogy mi az, ami rosszul megy, mit kellene jobban és azt hogyan kellene. Nap, mint nap, percről percre véleményt alkotunk, döntünk; csak szinte senki sem hallja és ráadásul minimális következménnyel jár; társadalmi pozícióinktól függően.

A közvetlen / közösségi demokrácia megtanítana minket a felelősségre és élni a lehetőséggel. megtaníthat arra, hogy döntéseinknek van következménye és emiatt már nem egy maroknyi embert kell hibáztatnunk (a kormányfőt, a kormányt vagy éppen a parlamentet) hanem mindenkit, aki azt a döntést meghozta; nem ritkán pedig saját magunkat!

Lesznek rossz döntéseink, nagyon rossz, dilettáns döntéseink is, sőt az elején lehet, hogy több rossz döntésünk lesz, mint jó; de az a miénk lesz, a mi közös és közvetlen döntésünk. A rossz döntést a közvetlen demokráciában vissza lehet vonni, gyorsan meg lehet változtatni, mert erre nem négyévente van lehetőségünk; hanem minden nap. Tudunk majd tanulni a hibáinkból, és mivel magunkon kívül nem hibáztathatunk senki mást, így a tanulás a túlélésünket, fennmaradásunkat és fejlődésünket fogja jelenteni.

Rögtön jön egy másik (ön)kritika;

Rendben van, hogy nem a kormányt fogjuk hibáztatni, hanem magunkat, vagy azt a többséget, aki a rossz döntést meghozta, és az miért lesz jobb?

Ez a „hibáztatás” vagy hibakeresés szerves és folyamatos lesz, amit szinte azonnal követ majd a szintén organikus változtatás lehetősége is, merthogy minden nap és mindenki dönthet, szavazhat, választhat.

Igen, lesznek olyan kérdések is, amibe nem akarunk majd beleszólani, mert úgy érezzük nem értünk hozzá (de beleszólhatunk akkor is, maximum megisszuk a levét, ebből kifolyólag tanulunk és legközelebb, vagy nem szólunk bele, vagy pedig alaposabban felkészülünk a témából); így organikusan megalakulnak a szakkompetenciák, egy-két éven belül kitisztul a kép és a rossz döntések egyre jobbak lesznek és végül eljutunk oda, hogy érezni fogjuk mibe kell, mibe szabad és mibe akarunk beleszólani. Ne aggódjon senki; lesznek szakértők és kompetencia-specifikus vezetők. Az intézmények sem maradnak operatív vezetők nélkül, csak éppen a - vezetéshez tartozó megrészegültség lehetősége miatt - státuszuk változik meg teljesen.

Az „én” programom arról fog szólni, hogy ennek a döntés-előkészítési és döntési ökoszisztémának az alapjait lefektessem, amit természetesen a közvetlen / közösségi demokrácia jegyében mindenkinek jogában áll majd; kritizálnia, véleményeznie.

Ezt a pillanatnyi parlamentáris demokráciában a parlamentáris választási rendszeren keresztül lehet véghezvinni. Tehát ha a „pártom” nyer, abban a pillanatban átveszi a parlamentáris demokrácia helyét a közvetlen / közösségi demokrácia és a párt megszűnik. 5

Újabb (ön)kritika;

Majd a politológusok elmondják, hogy ez egy amatőr utópia, sőt lesznek olyanok, aki kifejezetten disztópiának nevezik majd, vagy éppen az anarchia melegágyának. (megjegyzendő; Svájcban működik, nagyon jól működik)

Én erre azt válaszolom. Tévednek. Nagyon és nagyon tévednek, ugyanis a népszavazás intézményével eddig minden kormány élt, kisebb vagy nagyobb sikerrel; azonban azt már nem merték megtenni, hogy a népszavazás intézményét tegyék általános, mindennapi döntéshozóvá.

A mai infrastruktúra ezt képes lenne kezelni. Senki ne aggódjon, hogy drága lesz, merthogy a népszavazások milliárdos tételek... Ahogy most zajlanak, hosszas (pro és kontra) befolyásoló

kampányokkal, rengeteg nyomtatott cédulával és plakáttal, igen; de ahogy ezt a 21-ik században illene, az nem kerül több pénzbe, mint bármilyen más jelenleg is létező digitális jelenlét. A közvetlen / közösségi demokráciában nem lesz titkos szavazás, csak névvel, arccal, személyiséggel ellátott döntés lehetősége és felelőssége. A nagyon idős emberek számára - akik nehezen boldogulnak a digitális rendszerekkel - lesznek cédula egyszerűségű alkalmazások, felületek, megoldások; de tulajdonképpen mindenki számára cédula egyszerűségű megoldások lesznek. A döntéshozatalban való részvételt mindenki saját maga dönti el, mint ahogy azt ma is tesszük egy választási napon (csak ebbéli szándékunkról való döntésünket minden nap meghozhatjuk, újra és újra). A döntés témájában való elmélyülést és a döntés végrehajtásában való részvételt redukált módon kezeljük majd. Tehát mindenki szavazhat, aztán kevesebben mélyülnek el, majd még kevesebben vesznek részt a szervezésben és annál is kevesebben a megvalósításban és még annál is kevesebben az operatív vezetésében. Minden döntési és végrehajtási folyamatnak lesz egy átlátható felülete, ahol végig lehet követni a feladatsorokat valamint a várt és megvalósult eredmények összehasonlítását; amiből levonhatók a következtetések, és amiből az újabb döntésekre való felkészülés egyre pontosabb és életszerűbb lesz. Higgyetek magatokban! A probléma megszűnik oldva ☑Pontosabban nincs probléma, csak felelősséggel járó lehetőség... További részletekkel jövök még.

A közvetlen demokráciáról a wikipedia **közösségi** enciklopédia a következőket írja:
https://hu.wikipedia.org/wiki/Közvetlen_demokrácia

A népszavazás

A népszavazás jogintézménye számos esetben lehetőséget biztosít a képviselői demokrácia hibáinak ellensúlyozására vagy egy újabb politikai döntéshozás folyamatát indíthatják el.

Gazdasági hatása

Svájcban a kantonok nagyban különböznek a közvetlen demokrácia kiterjedésében. Némelyik kantonban a népszavazás intézménye kiterjed a költségvetés kérdéseire beleértve az adókat és a kiadásokat. A szakemberek következtése alapján (Kirchgässner–Feld–Savioz 1999), a szélesebb körű közvetlen demokráciával rendelkező kantonoknak nagyobb volt a makrogazdasági teljesítménye, mint a többi. Itt gazdaságosan bánnak az adóbevételekkel és kisebb a közösség eladósodása. A közkiadások a többi kantonhoz képest sokkal alacsonyabbak, mivel döntéseik tükrözik az állampolgárok véleményét.

Társadalmi hatása

Magasabb az állampolgári elégedettségi szint (Stutzer és Frey (2006)), ez a közös döntéshozatalnak és a magasabb életszínvonalnak a következménye. A törvényesítő-integráló szerepe által javul a közösségek megtartó ereje. A polgárok általában az ilyen típusú közösségi döntéseket igazságosnak tartják. Továbbá nem tartják (Sniderman 1993) túlzottan megterhelőnek, ami az eldöntendő kérdés előzetes és jó tájékoztatásnak is köszönhető.

Napjainkban

Jó példái a közvetlen demokráciát a mindennapokban gyakorló demokratikus iskolák. A világon több mint 200 ilyen iskola létezik. Nagyrészt az Amerikai Egyesült Államokban, de Dél-Amerikában, Ausztráliában és természetesen Európában is. Ezen iskolák európai szervezetének neve European Democratic Education Community (EUDEC), mely 1998-ban alakult. A közvetlen demokrácia gyakorlatát biztosító iskolák 1993 óta rendezik meg találkozóikat, évente mindig más kontinensen, az International Democratic Education Conference-t. A világ legrégebben működő demokratikus iskolája, az angliai Summerhill.

Kurzus-indító házi feladat:

Személy szerint beosztva az alábbi két feladatot egyike:

Kurzus indító feladat –

készíts 1 db (kivetíthető) digitális posztert az alábbi témában:

- Mit jelent a designkommunikáció és hogyan értelmezhető számodra? Alkoss saját definíciót!
- Mit jelentenek a következő relációk a mindennapjaidban? Anyag-anyagtalan viszonya, túlélés-fennmaradás-fejlődés viszonya, állandó-változó viszonya.
- Ha azt a szót hallod hála, elsősre mi jut róla eszedbe?
- Mit tudsz a közvetlen demokráciáról és mit gondolsz róla?
- Szerinted milyen összefüggés van ízlés és erkölcs között?
- A családban hogyan értelmezhető a demokrácia?
- Az iskolában milyen értelemben van helye a demokráciának? Mikor nincs helye a demokráciának?

valamint készíts egy db slide-ot a következőről is :

- Mondj egy területet - és fejtsd ki - amihez nagy valószínűséggel jobban értesz, mint a tanáraid zöme és egy olyat is, amihez jobban értesz, mint egy tetszőleges demokratikus államfő.
- Naponta körülbelül hány dologban kell döntened? Ezek közül hány olyan van, ami másokat is érinthet(ne)?
- Naponta kb. hány olyan döntéssel szembesülsz, amit te másként hoznál meg. A közvetlen környezetben, a bővebb környezetben, valamint nemzeti és nemzetközi szinten.

Kurzus közben: napló - Hálanapló

A kurzus során sokakkal, sokféle formában fogtok együttműködni, ezért kiemelten fontos szerepet játszik a figyelem. Ennek egyik legjobb eszköze a hálanapló. A történések folyamán készíthettek rövid, pontokba szedett napló-szerű feljegyzéseket:

Kit és miért értékeltetek? Mire és hogyan figyeltetek? Kinek/kiknek voltál hálás és miért? Melyek voltak azok a döntések, amelyeket közös és saját megalégedésre másokkal együtt hoztatok meg, és amelyeket viszonylag gyorsan és hosszútávon is hasznosnak találsz (ezek lehetnek magánéleti, családi, egyetemi vagy akár társadalmi döntések is) (naponta minimum 5 pontokba szedett feljegyzés)

Szakmai, elméleti háttér:

Hálanapló, lista mindazon dolgokról, amiért hálásak lehetünk. A módszer lényege, hogy rendszeresen (pl. minden este, lefekvés előtt vagy hetente egyszer) írjunk le három-öt olyan dolgot, ami az adott időszakban a hálánkat kiváltotta (pl. Emmons & McCullough, 2003). A technika előnye, hogy egyszerű, könnyen és gyorsan megvalósítható, a résztvevők élvezetesnek és én-erősítőnek találják, és gyakran az intervenció időszakának befejeződése után is folytatják a hálanapló vezetését (Seligman, 2005; Wood és mtsai, 2010). A hálanapló, illetve -listák pozitív hatását számos vizsgálat igazolta. A legelső ilyen kutatásban a napi öt hálaltelt élményt feljegyző kísérleti személyek a napi öt bosszúságot okozó, illetve napi öt fontos eseményt leíró kontrollcsoportokhoz képest optimistábbak és az életükkel elégedettebbek voltak, több időt töltöttek testedzéssel, és kevesebb fizikai tünetről számoltak be (Emmons & McCullough, 2003).” (Nagy 2013:157) In: <http://real.mtak.hu/57937/1/mental.14.2013.2.3.pdf>

Kurzust záró esszé:

A kurzus során elkészített vázlatos naplótok és a megélt tapasztalatok alapján írjatok szubjektív, személyes hangvételű reflexiót a projekt játékban betöltött szerepekről, a döntésekben megvalósult befolyásokról. Mi számotokra a legfontosabb tanulság? A következő közvetlen demokrácia kísérletben részt vevő csapatnak milyen tanácsokat adnátok?

A naplót csatoljátok az esszéhez.

Elvárások: személyes szakmai meggyőződés érvényre juttatása

Nem elvárás: a kérdések listászerű didaktikus megválaszolása

Tanulásszervezés/folyamatszervezés sajátosságai:

A kurzus alapvetően négy részből áll:

- Elméleti és gyakorlati alapok, csapatalakítás, egyéni- és csapatidentitás kialakítása
- Csapatmunka
- Tömeges, wikipolitikus együttműködés
- Kiscsoportos, specializált munka a wikipolitikus együttműködés alapján létrejött megegyezés alapján

Értékelés: **A kurzus teljesítésének feltételei:**

Jelenlét, aktív részvétel, hozzájárulás a prezentációkhoz és a kurzus lezárása után két héten belül egy két oldalas reflektív beszámoló leadása (a héten írott napló a mellékletben), részvétel a kurzust záró wikipolitikus kiáltvány írásában (instrukciók ld. a továbbiakban).

Az érdemjegy kiszámítása

A kurzus feladatainak súlya az értékelésben:

- kurzus indító házi feladat: **20 %**
- egyéni esszé + hálanapló: **30 %**
- wikipolitikus együttműködés / tervezés: **50 %**
- wikipolitikus kiáltvány – **teljesítési feltétel** (a kurzus alatt eldöntésre kerül)

A Társadalomtudományi és kommunikációs ismeretek II./1 és a Társadalomtudományi és kommunikációs ismeretek II./2 értékelése együttesen zajlik. A tantárgy teljesítéséhez mindkét részből érvényes elégtelentől különböző osztályzattal kell rendelkeznie a hallgatónak. Amennyiben a hallgató a tantárgy bármely részéből elégtelen osztályzatot szerez vagy egyik részét nem teljesíti az egész tantárgy ismétlése szükséges.

Irodalom:

Boland Jr, Richard J., et al. "Managing as designing: Lessons for organization leaders from the design practice of Frank O. Gehry." Design Issues 24.1 (2008): 10-25.

<http://www.mitpressjournals.org/doi/pdf/10.1162/desi.2008.24.1.10>

Brand, R. & Rocchi S. (2011): Rethinking value in a changing landscape. A model for strategic reflection and business transformation. A Philips Design Paper.

Cosovan A. (2009): DISCO. Co&Co Communication. Budapest,
http://issuu.com/cosovan/docs/ca_disco_web

Cosovan Attila, Horváth Dóra és Mitev Ariel (2018): A designkommunikáció antropológiai megközelítése: a kreatív alkotói kapcsolatteremtés rítusa. Replika 106–107 (2018-06-01), 233–245. oldal. <http://www.replika.hu/replika/106-107-14>

Cosovan, Attila and Horváth, Dóra (2016) Emóció – Ráció: Tervezés – Vezetés: Designkommunikáció. Vezetéstudomány / Budapest Management Review, 47 (3). pp. 36-45. ISSN 0133-0179
<http://unipub.lib.uni-corvinus.hu/2307/1/VT2016n3p36.pdf>

Csikszentmihályi, M. (2008): Kreativitás. A flow és a felfedezés, avagy a találmányosság pszichológiája, Akadémiai Kiadó, Budapest.

German Kinga (szerk.): Sustainable Identities. Kiállítási Katalógus.
<http://www.sustainableidentities.com/catalogue>

Heskett, John (2009): Creating Economic Value by Design. International Journal of Design Vol.3 No.1, p. 71-84 <http://www.ijdesign.org/ojs/index.php/IJDesign/article/view/477/243>

Horváth Dóra , Mitev Ariel. Alternatív kvalitatív kutatási kézikönyv. Budapest: Alinea Kiadó, 2015. 396 p. (ISBN:978-615-5303-82-1)

Tapscott, D., Williams, A. D., & Garamvölgyi, A. (2007). Wikinómia: hogyan változtat meg mindent a tömeges együttműködés. HVG.

Egyéb információk:

https://hu.wikipedia.org/wiki/Cosovan_Attila

<https://hu.wikipedia.org/wiki/Designkommunik%C3%A1ci%C3%B3>

<http://coandco.cc/>

<http://cosovan.com>

<https://www.youtube.com/watch?v=BC6-s0bik54>

Máshol/korábban szerzett tudás elismerése/ validációs elv:

– *részleges beszámítás/elismerés lehetséges*

Tanórán kívüli konzultációs időpontok és helyszín:

opcionális, egyéni megbeszélés alapján